

N a c r t

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNE KONVENCIJE O
VRIJEDNOSTI KULTURNE BAŠTINE ZA DRUŠTVO,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

Zagreb, ožujak 2007.

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNE KONVENCIJE O VRIJEDNOSTI KULTURNE BAŠTINE ZA DRUŠTVO

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Okvirne konvencije o vrijednosti kulturne baštine za društvo (u daljnjem tekstu: Zakon), sadržana je u članku 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine", br. 41/01 i 55/01).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA O POTVRĐIVANJU ŽELI POSTIĆI

Okvirna konvencija o vrijednosti kulturne baštine za društvo (u daljnjem tekstu: Okvirna konvencija) usvojena je na Odboru ministara, 13. listopada 2005. godine, a otvorena je za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe 27. listopada 2005. godine u Farou. Do danas je ovu Okvirnu konvenciju potpisalo devet država, a ratificirala ju je Republika Latvija. Okvirna konvencija nije na snazi. Republika Hrvatska potpisala je ovu Konvenciju 27. listopada 2005. godine, a njezino potvrđivanje važno je za cjelovitost sustava zaštite baštine.

Ciljevi ove Okvirne konvencije su očuvanje, njegovanje i razvijanje kulturne raznolikosti kao najvrjednijeg kulturnog nasljeđa čovječanstva uz naglašavanje pozitivnih aspekata globalizacije u jačanju interkulturalnog dijaloga, otvaranju prema drugim kulturama i njihovoj raznolikosti. Konvencijom se nadalje promiče kulturno bogatstvo uz uvažavanje raznolikosti, afirmira se jezična raznolikost kojom nematerijalna baština u potpunosti postaje dio kulturnog nasljeđa, ukazuje se na međuovisnost bioraznolikosti i kulturne raznolikosti, promiče se uloga mladeži u njegovanju kulturne raznolikosti te se promiče uvažavanje kulturne raznolikosti kao jamstvo interkulturalnog dijaloga.

Nakon što postane stranka Okvirne konvencije Republika Hrvatska će u međunarodnom okruženju još učinkovitije ostvarivati i provoditi mjere i politiku zaštite kulturne baštine, poglavito stoga što su osnovna načela Okvirne konvencije već transponirana u Zakon o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ("Narodne novine", broj 69/99, 151/03, 157/03) i Zakon o zaštiti prirode ("Narodne novine", broj 70/05).

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE UREĐUJU ZAKONOM

Zakonom će se urediti sljedeća pitanja:

1. Potvrđivanje Okvirne konvencije sastavljene u Farou 27. listopada 2005. godine u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku;

2. Potvrđivanje teksta Okvirne konvencije iz članka 1. ovoga Zakona na engleskom jeziku kao jednom od jezika izvornika i u prijevodu na hrvatski jezik;
3. Tijelo državne uprave nadležno za provedbu Zakona o potvrđivanju;
4. Datum stupanja na snagu ovoga Zakona i objava podataka o stupanju na snagu Konvencije iz članka 1. ovoga Zakona.

IV. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provođenje ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske s obzirom da će nadležna tijela aktivnosti vezane za provedbu ovoga Zakona obavljati u okviru svoje redovite djelatnosti i za tu svrhu osiguranih im sredstava.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje Zakona o potvrđivanju Okvirne konvencije o vrijednosti kulturne baštine za društvo po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora («Narodne novine», br. 6/02 – pročišćeni tekst, br. 41/02, 91/03 i 58/04) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. S obzirom na rečeno pod točkom II. kao i u vezi sa postojanjem interesa za što brže stupanje na snagu Okvirne konvencije u odnosu na Republiku Hrvatsku, donošenje ovoga Zakona predlaže se po hitnom postupku.

U skladu s prirodom postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu izvršiti izmjene i dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjujući prvo i drugo čitanje.

VI. KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNE KONVENCIJE O VRIJEDNOSTI KULTURNE BAŠTINE ZA DRUŠTVO

Na temelju članka 16. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine», broj 28/96), a polazeći od članka 139. Ustava Republike Hrvatske, pokreće se postupak za donošenje Zakona o potvrđivanju Okvirne konvencije o vrijednosti kulturne baštine za društvo.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU OKVIRNE KONVENCIJE O VRIJEDNOSTI KULTURNE BAŠTINE ZA DRUŠTVO

Članak 1.

Potvrđuje se Okvirna konvencija o vrijednosti kulturne baštine za društvo, sastavljena u Farou, dana 27. listopada 2005. godine u izvorniku na engleskom i francuskom jeziku, a koju je Republika Hrvatska potpisala dana 27. listopada 2005. godine.

Članak 2.

Tekst Okvirne konvencije iz članka 1. ovoga Zakona u izvorniku na engleskom i u prijevodu na hrvatski jezik glasi:

Okvirna konvencija o vrijednosti kulturne baštine za društvo

Preambula

Države članice Vijeća Europe, potpisnice ove Konvencije,

Uzimajući u obzir da je jedan od ciljeva Vijeća Europe ostvarivanje više razine jedinstva između članica u cilju očuvanja i njegovanja ideala i načela utemeljenih na poštivanju ljudskih prava, demokraciji i vladavini prava kao njihove zajedničke baštine;

Svjesne potrebe da ljudi i ljudske vrijednosti budu središnji čimbenik proširene i međudisciplinarnе koncepcije kulturne baštine;

Naglašavajući vrijednost i potencijal razboritog korištenja kulturne baštine kao resursa održivog razvoja i kvalitete života u društvu koje se neprekidno mijenja;

Priznavajući pravo svakog pojedinca da se bavi kulturnom baštinom po vlastitom izboru uz poštivanje prava i sloboda drugih kao aspekta prava na slobodno sudjelovanje u kulturnom životu sadržanog u Općoj deklaraciji Ujedinjenih naroda o ljudskim pravima (1948.) i zajamčenog Međunarodnim paktom o gospodarskim, socijalnim i kulturnim pravima (1966.);

Uvjerene u potrebu uključivanja svih pripadnika društva u proces definiranja i upravljanja kulturnom baštinom koji je u tijeku;

Uvjerene u ispravnost načela vezanih uz politike na području baštine i obrazovnih inicijativa koje postupaju sa svakom kulturnom baštinom jednakopravno i na taj način promiču dijalog između kultura i vjera;

Pozivajući se na različite instrumente Vijeća Europe, osobito na Europsku kulturnu konvenciju (1954.), Konvenciju o zaštiti arhitektonskog blaga Europe (1985.), Europsku konvencije o zaštiti arheološke baštine (1992., revidirana) te Konvenciju o europskom krajobrazu (2000.);

Uvjerene u važnost stvaranja paneuropskog okvira suradnje u dinamičnom procesu provođenja ovih načela;

Sporazumjele su se kako slijedi:

ODJELJAK 1- CILJEVI, DEFINICIJE I NAČELA

Članak 1. - Ciljevi Konvencije

Stranke ove Konvencije suglasne su:

- a. priznati da su prava vezana uz kulturnu baštinu sastavni dio prava na sudjelovanje u kulturnom životu u skladu s definicijom iz Opće deklaracije o ljudskim pravima;
- b. priznati pojedinačnu i zajedničku odgovornosti prema kulturnoj baštini;
- c. naglasiti da očuvanje kulturne baštine i njezino održivo korištenje imaju za cilj ljudski razvoj i kvalitetu života;
- d. poduzeti potrebne korake na primjeni odredaba ove Konvencije glede:
 - uloge kulturne baštine u izgradnji miroljubivog i demokratskog društva te u procesima održivog razvoja i unapređenja kulturne raznolikosti;
 - višeg stupnja sinergije u nadležnostima između svih zainteresiranih javnih, institucionalnih i privatnih subjekata.

Članak 2. - Definicije

U svrhe ove Konvencije,

- a. kulturna baština je skupina dobara naslijeđenih iz prošlosti koje ljudi identificiraju, neovisno o vlasništvu, kao odraz i izričaj svojih vrijednosti, vjerovanja, znanja i tradicija koje su u stalnom procesu evoluiranja. Ona uključuje sve aspekte okoliša koji proistječu iz međusobnog djelovanja ljudi i mjesta u vremenu;
- b. zajednica povezana baštinom sastoji se od pojedinaca koji specifične značajke kulturne baštine drže vrijednim i žele ih, u okviru javnih akcija, očuvati i prenijeti budućim naraštajima.

Članak 3. - Zajednička baština Europe

Stranke su suglasne poticati razumijevanje zajedničke europske baštine koja se sastoji od:

- a. svih oblika kulturne baštine u Europi koji skupno tvore zajednički izvor sjećanja, razumijevanja, identiteta, kohezije i stvaralaštva, i
- b. ideala, načela i vrijednosti koje proistječu iz iskustava stečenih tijekom napretka i sukoba iz prošlosti a koje potiču razvitak miroljubivog i stabilnog društva utemeljenog na poštivanju ljudskih prava, demokraciji i vladavini prava.

Članak 4. - Prava i odgovornosti povezani s kulturnom baštinom

Stranke priznaju da:

- a. svi, pojedinačno ili skupno, imaju pravo na korištenje kulturne baštine kao i na doprinos njezinom obogaćivanju;
- b. svi, pojedinačno ili skupno, imaju obvezu poštivati kulturnu baštinu drugih na isti način kao i vlastitu a samim time i zajedničku baštinu Europe;

- c. uživanje prava na kulturnu baštinu može podlijegati samo onim ograničenjima koja su nužna u demokratskom društvu za zaštitu javnog interesa i prava i sloboda drugih.

Članak 5. - Zakoni i politike koje se odnose na kulturnu baštinu

Stranke se obvezuju:

- a. priznati javni interes vezan uz dijelove kulturne baštine u skladu njihovim značajem za društvo;
- b. unaprijediti vrijednost kulturne baštine njezinom identifikacijom, proučavanjem, tumačenjem, zaštitom, očuvanjem i predstavljanjem;
- c. osigurati, u specifičnom kontekstu svake od stranaka, postojanje zakonskih odredbi za provedbu prava na kulturnu baštinu kako je definirano u članku 4.;
- d. poticati gospodarsko i socijalno ozračje koje podupire sudjelovanje u aktivnostima vezanim uz kulturnu baštinu;
- e. unapređivati zaštitu kulturne baštine kao središnjeg čimbenika u uzajamno povezanim ciljevima održivog razvoja, kulturne raznolikosti i suvremenog stvaralaštva;
- f. priznati vrijednost kulturne baštine smještene na područjima pod njihovom jurisdikcijom bez obzira na njezino porijeklo;
- g. formulirati integrirane strategije koje bi olakšale provedbu odredaba ove Konvencije.

Članak 6. - Učinak Konvencije

Nijedna odredba ove Konvencije neće se tumačiti na način da:

- a. ograničava ili ukida ljudska prava i temeljne slobode zaštićene međunarodnim instrumentima, osobito, Općom deklaracijom o ljudskim pravima i Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda;
- b. utječe na povoljnije odredbe vezane uz kulturnu baštinu i okoliš sadržane u drugom nacionalnom zakonodavstvu ili međunarodnim pravnim instrumentima;
- c. stvara provediva prava.

ODJELJAK 2 - DOPRINOS KULTURNE BAŠTINE DRUŠTVU I LJUDSKOM RAZVITKU

Članak 7. - Kulturna baština i dijalog

Stranke preuzimaju obvezu putem javnih institucija i drugih nadležnih tijela:

- a. poticati na razmatranje etike i načina predstavljanja kulturne baštine te poštivanje različitih tumačenja;

- b. poticati procese pomirenja koji bi na ravnopravan način rješavali situacije u kojima različite zajednice pridaju protuslovljene vrijednosti istoj kulturnoj baštini;
- c. razvijati svijest o kulturnoj baštini kao resursu koji olakšava miroljubivi suživot poticanjem povjerenja i uzajamnog razumijevanja u cilju rješavanja i sprječavanja sukoba;
- d. integrirati ove pristupe u sve aspekte cjeloživotnog obrazovanja i stručnog usavršavanja.

Članak 8. - Okoliš, baština i kvaliteta života

Stranke se obvezuju na korištenje svih značajki kulturnog okoliša vezanih uz baštinu za:

- a. obogaćivanje procesa gospodarskoga, političkog, socijalnog i kulturnog razvoja i planskog prostornog uređenja te po potrebi, izradu studija o utjecaju na kulturnu baštinu i usvajanja strategija ublažavanja posljedica;
- b. unapređivanje integralnog pristupa politikama vezanim uz kulturnu, biološku, geološku i krajobraznu raznolikost u cilju postizanja ravnoteže između ovih elemenata;
- c. jačanje socijalne kohezije za podizanje svijesti o zajedničkoj odgovornosti prema prostoru u kojem ljudi žive;
- d. promicanje kvalitete kao cilja suvremenih intervencija u krajolik bez ugrožavanja njegovih kulturnih vrijednosti.

Članak 9. - Održivo korištenje kulturne baštine

U cilju očuvanja kulturne baštine stranke se obvezuju:

- a. poticati poštovanje integriteta kulturne baštine poduzimanjem mjera koje će osigurati da odluke o promjenama budu utemeljene na razumijevanju danih kulturnih vrijednosti;
- b. definirati i promicati načela održivog upravljanja te poticanja očuvanja;
- c. poduzimati mjere koje će osigurati da svi opći tehnički standardi uzmu u obzir specifične zahtjeve očuvanja kulturne baštine;
- d. poticati korištenje materijala, tehnika i vještina utemeljenih na tradiciji te ispitivanje mogućnosti njihove primjene u današnjim uvjetima;
- e. poticati visokokvalitetni rad sustavima stručnih kvalifikacija i izdavanja dozvola pojedincima, poduzećima i institucijama.

Članak 10. - Kulturna baština i gospodarske aktivnosti

U cilju punog korištenja potencijala kulturne baštine kao čimbenika održivog gospodarskog razvoja, stranke se obvezuju:

- a. podizati svijest o korištenju gospodarskog potencijala kulturne baštine;

- b. priznavati specifični karakter i interese kulturne baštine pri izradi gospodarskih politika i
- c. poduzimati mjere kojima bi osigurale da ove politike poštuju integritet kulturne baštine ne narušavajući njezine bitne vrijednosti.

ODJELJAK 3 - ZAJEDNIČKA ODGOVORNOST ZA KULTURNU BAŠTINU I JAVNO SUDJELOVANJE

Članak 11. - Organiziranje javne odgovornosti za kulturnu baštinu

U upravljanju kulturnom baštinom, stranke se obvezuju:

- a. promicati integrirani pristup i dobru obaviještenost javnih institucija u svim sektorima i na svim razinama;
- b. izraditi pravne, financijske i stručne okvire koji omogućuju zajedničke akcije javne uprave, stručnjaka, vlasnika, investitora, poslovnih krugova, nevladinih organizacija i civilnog društva;
- c. razvijati inovativne načine suradnje između institucija javne uprave i ostalih sudionika;
- d. poštovati i poticati dobrovoljne inicijative koje dopunjuju aktivnosti tijela javne uprave;
- e. poticati nevladine organizacije koje se bave očuvanjem baštine da djeluju u javnom interesu.

Članak 12 - Pristup kulturnoj baštini i demokratsko sudjelovanje

Stranke se obvezuju:

- a. poticati sve da sudjeluju u:
 - procesu identifikacije, proučavanja, tumačenja, zaštite, očuvanja i predstavljanja kulturne baštine;
 - javnom promišljanju i raspravama o mogućnostima i izazovima vezanim uz kulturnu baštinu;
- b. pridavati značaj onim vrijednostima kojima svaka od zajednica povezanih baštinom pripisuje kulturnoj baštini s kojom se identficira;
- c. priznavati značaj uloge dobrovoljnih organizacija kao partnera u aktivnostima i kao konstruktivnih kritičara politika vezanih uz kulturnu baštinu;
- d. poduzimati mjere za unapređenje pristupa baštini, osobito mladih ljudi i invalida kako bi se razvila svijest o njezinoj vrijednosti, potrebi za održavanjem i očuvanjem te o koristima koje iz nje mogu proisteći.

Članak 13. - Kulturna baština i znanje

Stranke se obvezuju:

- a. olakšavati integriranje elemenata kulturne baštine u nastavne programe na svim razinama obrazovanja, ne nužno kao predmeta za sebe već kao plodnog izvora proučavanja u okviru drugih predmeta;
- b. jačati veze između obrazovanja o kulturnoj baštini i stručnog osposobljavanja;
- c. poticati interdisciplinarno istraživanje kulturne baštine, zajednica povezanih baštinom, okoliša i njihove međusobne povezanosti;
- d. poticati trajno stručno osposobljavanje i razmjenu znanja i vještina i unutar i izvan obrazovnog sustava.

Članak 14. - Kulturna baština i informacijsko društvo

Stranke se obvezuju na razvijanje digitalne tehnologije u cilju osiguravanja veće dostupnosti kulturnoj baštini i prednostima koje iz toga proistječu i to:

- a. poticanjem inicijativa koje unapređuju kvalitetu sadržaja te nastoje osigurati raznolikost jezika i kultura u informacijskom društvu;
- b. podržavanjem međunarodno kompatibilnih standarda za proučavanje, očuvanje, unapređenje i sigurnost kulturne baštine kao i za suzbijanje nedopuštene trgovine kulturnim dobrima;
- c. poduzimanju koraka na ukidanju prepreka u dostupnosti informacijama o kulturnoj baštini, osobito u obrazovne svrhe, istovremeno štiteći intelektualna prava;
- d. sviješću o tome da izrada digitalnih sadržaja vezanih uz baštinu ne smije prejudicirati očuvanje postojeće baštine.

ODJELJAK 4 - PRAĆENJE I SURADNJA

Članak 15. - Akcije stranaka

Stranke se obvezuju:

- a. izraditi, putem Vijeća Europe, sustav praćenja koji bi obuhvatio zakone, politiku i prakse vezane uz kulturnu baštinu sukladno načelima sadržanim u ovoj Konvenciji;
- b. održavati, razvijati i unositi podatke u zajednički informacijski sustav, dostupan javnosti koji bi olakšao procjene o ispunjavanju obveza iz ove Konvencije svake od stranaka.

Članak 16. - Mehanizam praćenja

- a. Odbor ministara, sukladno članku 17. Statuta Vijeća ministara imenovat će odgovarajući odbor ili naložiti jednom od postojećih odbora da prati primjenu Konvencije pri čemu će taj odbor biti ovlašten da donese poslovnik o radu;
- b. Imenovani odbor:
 - donosi, po potrebi, poslovnik o radu;
 - upravlja zajedničkim informacijskim sustavom iz članka 15., prateći način na koji se svaka od obveza iz ove Konvencije ispunjava;

- na zahtjev jedne ili više stranaka, daje savjetodavno mišljenje o bilo kojem pitanju vezanom uz tumačenje Konvencije, uzimajući u obzir sve pravne isprave Vijeća Europe;
- na prijedlog bilo koje stranke ili stranaka, obavlja procjenu provedbe Konvencije;
- potiče međusektorsku primjenu ove Konvencije suradnjom s drugim odborima i sudjelovanjem u inicijativama Vijeća Europe;
- izvještava Odbor ministara o svojim aktivnostima.

Odbor može u svoje aktivnosti uključiti stručnjake i promatrače.

Članak 17. - Suradnja na aktivnostima praćenja rezultata

Stranke se obvezuju surađivati međusobno i preko Vijeća Europe u ostvarivanju ciljeva i načela ove Konvencije, a osobito u poticanju priznavanja zajedničke baštine Europe, i to:

- a. izradom i provedbom strategija za suradnju u rješavanju prioriteta identificiranih tijekom procesa praćenja;
- b. poticanjem multilateralnih i prekograničnih aktivnosti i izradom mreža regionalne suradnje u cilju provođenja ovih strategija;
- c. razmjenom, razvojem, kodificiranjem i osiguravanjem širenja dobrih praksi;
- d. obavještavanjem javnosti o ciljevima i provedbi ove Konvencije.

Bilo koja od stranaka može, na temelju sporazuma, ući u financijske dogovore radi lakše realizacije međunarodne suradnje.

Članak 18. - Potpisivanje i stupanje na snagu

- a. Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama članicama Vijeća Europe.
- b. Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod glavnog tajnika Vijeća Europe.
- c. Ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je deset država članica Vijeća Europe izrazilo svoj pristanak biti vezane Konvencijom u skladu s odredbama prethodnog stavka.
- d. U odnosu na svaku državu potpisnicu koja naknadno izrazi svoj pristanak biti vezana Konvencijom, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprava o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju.

Članak 19. - Pristupanje

- a. Nakon stupanja na snagu ove Konvencije, Odbor ministara Vijeća Europe može pozvati bilo koju državu koja nije članica Vijeća Europe te

Europsku uniju da pristupi Konvenciji većinskom odlukom iz članka 20.d Statuta Vijeća Europe i jednoglasnom odlukom predstavnika država ugovornica koje imaju pravo biti članice Odbora.

- b. U odnosu na svaku državu koja pristupa, ili Europsku uniju u slučaju njezinog pristupanja, ova Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma polaganja isprave o pristupu kod Glavnog tajnika Vijeća Europe.

Članak 20. - Teritorijalna primjena

- a. Svaka država može, prigodom potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu, pobliže označiti područje ili područja na koje će se primjenjivati ova Konvencija.
- b. Svaka stranka može naknadno, u bilo koje vrijeme, izjavom upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe, proširiti primjenu ove Konvencije na bilo koje drugo područje navedeno u toj izjavi. U odnosu na to područje, Konvencija stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je glavni tajnik primio takvu izjavu.
- c. Svaka izjava dana u skladu s prethodna dva stavka može, u odnosu na svako područje navedeno u takvoj izjavi, biti povučena obavješću o tome glavnom tajniku. Povlačenje proizvodi učinak prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma kada je glavni tajnik primio takvu izjavu.

Članak 21. - Otkazivanje

- a. Svaka stranka može u svako doba otkazati ovu Konvenciju pisanom obavješću upućenom glavnom tajniku Vijeća Europe.
- b. Takvo otkazivanje stupa na snagu prvog dana mjeseca nakon isteka razdoblja od šest mjeseci od datuma kada je glavni tajnik primio obavijest.

Članak 22. - Izmjene i dopune

- a. Svaka stranka te Odbor spomenut u članku 16. mogu predložiti izmjene i dopune ove Konvencije.
- b. Svi prijedlozi izmjena i dopuna upućuju se Glavnom tajniku Vijeća Europe koji ih prosljeđuje državama članicama Vijeća Europe, drugim strankama i državama koje nisu članice, a koje su pozvane da pristupe ovoj Konvenciji u skladu s člankom 19.
- c. Odbor će ispitati sve predložene izmjene i dopune i dostaviti tekst usvojen većinom od tri četvrtine predstavnika stranaka u Odboru ministara na usvajanje. Usvajanjem od strane Odbora ministara većinom glasova iz članka 20.d Statuta Vijeća Europe i jednoglasnim glasovanjem država stranaka koje imaju pravo na predstavnika u Odboru ministara, tekst će se uputiti strankama na prihvaćanje.

- d. Svaka izmjena i dopuna stupa na snagu za stranke koje su je prihvatile prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je deset država članica Vijeća Europe izvjestile glavnog tajnika Vijeća Europe o prihvatu izmjena I dopuna. U odnosu na svaku stranku koja je naknadno prihvatila, izmjena I dopuna stupa na snagu prvog dana mjeseca koji slijedi nakon isteka razdoblja od tri mjeseca od datuma na koji je odnosna stranka izvjestila glavnog tajnika o prihvatu izmjene I dopune.

Članak 23. - Obavijesti

Glavni tajnik Vijeća Europe obaviještava države članice Vijeća Europe, svaku državu koja je pristupila ili je pozvana da pristupi ovoj Konvenciji, te Europsku uniju ako je ona pristupila ili je pozvana da pristupi, o:

- a. Svakom potpisu;
- b. polaganju svake isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;
- c. svakom datumu stupanja na snagu ove Konvencije u skladu s odredbama članaka 18., 19. i 20.;
- d. svakoj predloženoj izmjeni i dopuni ove Konvencije u skladu s odredbama članka 22.;
- e. svakom drugom činu, obavijesti ili priopćenju u svezi s ovom Konvencijom.

U potvrdu toga su potpisani, za to propisno ovlašteni, potpisali ovu Konvenciju.

Sastaljeno u Farou, dana 27. listopada 2005., na engleskom i francuskom, s tim da su oba teksta jednako vjerodostojna, u jednom jedinom primjerku, koji ostaje pohranjen u arhivu Vijeća Europe.

Glavni tajnik Vijeća Europe dostavit će ovjerenu presliku svakoj državi članici Vijeća Europe i svakoj državi pozvanoj da pristupi ovoj Konvenciji.

FRAMEWORK CONVENTION ON THE VALUE OF CULTURAL HERITAGE FOR SOCIETY

Preamble

The member states of the Council of Europe, Signatories hereto, Considering that one of the aims of the Council of Europe is to achieve greater unity between its members for the purpose of safeguarding and fostering the ideals and principles, founded upon respect for human rights, democracy and the rule of law, which are their common heritage;

Recognising the need to put people and human values at the centre of an enlarged and cross-disciplinary concept of cultural heritage;

Emphasising the value and potential of cultural heritage wisely used as a resource for sustainable development and quality of life in a constantly evolving society;

Recognising that every person has a right to engage with the cultural heritage of their choice, while respecting the rights and freedoms of others, as an aspect of the right freely to participate in cultural life enshrined in the United Nations Universal Declaration of Human Rights (1948) and guaranteed by the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights (1966);

Convinced of the need to involve everyone in society in the ongoing process of defining and managing cultural heritage;

Convinced of the soundness of the principle of heritage policies and educational initiatives which treat all cultural heritages equitably and so promote dialogue among cultures and religions;

Referring to the various instruments of the Council of Europe, in particular the European Cultural Convention (1954), the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe (1985), the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage (1992, revised) and the European Landscape Convention (2000);

Convinced of the importance of creating a pan-European framework for co-operation in the dynamic process of putting these principles into effect;

Have agreed as follows:

Section I – AIMS, DEFINITIONS AND PRINCIPLES

Article 1 – Aims of the Convention

The Parties to this Convention agree to:

- a. recognise that rights relating to cultural heritage are inherent in the right to participate in cultural life, as defined in the Universal Declaration of Human Rights;
- b. recognise individual and collective responsibility towards cultural heritage;
- c. emphasise that the conservation of cultural heritage and its sustainable use have human development and quality of life as their goal;
- d. take the necessary steps to apply the provisions of this Convention concerning:
 - the role of cultural heritage in the construction of a peaceful and democratic society, and in the processes of sustainable development and the promotion of cultural diversity;
 - greater synergy of competencies among all the public, institutional and private actors concerned.

Article 2 – Definitions

For the purposes of this Convention,

- a. cultural heritage is a group of resources inherited from the past which people identify, independently of ownership, as a reflection and expression of their constantly evolving values, beliefs, knowledge and traditions. It includes all aspects of the environment resulting from the interaction between people and places through time;
- b. a heritage community consists of people who value specific aspects of cultural heritage which they wish, within the framework of public action, to sustain and transmit to future generations.

Article 3 – The common heritage of Europe

The Parties agree to promote an understanding of the common heritage of Europe, which consists of:

- a. all forms of cultural heritage in Europe which together constitute a shared source of remembrance, understanding, identity, cohesion and creativity; and
- b. the ideals, principles and values, derived from the experience gained through progress and past conflicts, which foster the development of a peaceful and stable society, founded on respect for human rights, democracy and the rule of law.

Article 4 – Rights and responsibilities relating to cultural heritage

The Parties recognise that:

- a. everyone, alone or collectively, has the right to benefit from the cultural heritage and to contribute towards its enrichment;

- b. everyone, alone or collectively, has the responsibility to respect the cultural heritage of others as much as their own heritage, and consequently the common heritage of Europe;
- c. exercise of the right to cultural heritage may be subject only to those restrictions which are necessary in a democratic society for the protection of the public interest and the rights and freedoms of others.

Article 5 – Cultural heritage law and policies

The Parties undertake to:

- a. recognise the public interest associated with elements of the cultural heritage in accordance with their importance to society;
- b. enhance the value of the cultural heritage through its identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation;
- c. ensure, in the specific context of each Party, that legislative provisions exist for exercising the right to cultural heritage as defined in Article 4;
- d. foster an economic and social climate which supports participation in cultural heritage activities;
- e. promote cultural heritage protection as a central factor in the mutually supporting objectives of sustainable development, cultural diversity and contemporary creativity;
- f. recognise the value of cultural heritage situated on territories under their jurisdiction, regardless of its origin;
- g. formulate integrated strategies to facilitate the implementation of the provisions of this Convention.

Article 6 – Effects of the Convention

No provision of this Convention shall be interpreted so as to:

- a. limit or undermine the human rights and fundamental freedoms which may be safeguarded by international instruments, in particular, the Universal Declaration of Human Rights and the Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms;
- b. affect more favourable provisions concerning cultural heritage and environment contained in other national or international legal instruments;
- c. create enforceable rights.

Section II – CONTRIBUTION OF CULTURAL HERITAGE TO SOCIETY AND HUMAN DEVELOPMENT

Article 7 – Cultural heritage and dialogue

The Parties undertake, through the public authorities and other competent bodies, to:

- a. encourage reflection on the ethics and methods of presentation of the cultural heritage, as well as respect for diversity of interpretations;
- b. establish processes for conciliation to deal equitably with situations where contradictory values are placed on the same cultural heritage by different communities;
- c. develop knowledge of cultural heritage as a resource to facilitate peaceful co-existence by promoting trust and mutual understanding with a view to resolution and prevention of conflicts;
- d. integrate these approaches into all aspects of lifelong education and training.

Article 8 – Environment, heritage and quality of life

The Parties undertake to utilise all heritage aspects of the cultural environment to:

- a. enrich the processes of economic, political, social and cultural development and landuse planning, resorting to cultural heritage impact assessments and adopting mitigation strategies where necessary;
- b. promote an integrated approach to policies concerning cultural, biological, geological and landscape diversity to achieve a balance between these elements;
- c. reinforce social cohesion by fostering a sense of shared responsibility towards the places in which people live;
- d. promote the objective of quality in contemporary additions to the environment without endangering its cultural values.

Article 9 – Sustainable use of the cultural heritage

To sustain the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a. promote respect for the integrity of the cultural heritage by ensuring that decisions about change include an understanding of the cultural values involved;
- b. define and promote principles for sustainable management, and to encourage maintenance;
- c. ensure that all general technical regulations take account of the specific conservation requirements of cultural heritage;
- d. promote the use of materials, techniques and skills based on tradition, and explore their potential for contemporary applications;
- e. promote high-quality work through systems of professional qualifications and accreditation for individuals, businesses and institutions.

Article 10 – Cultural heritage and economic activity

In order to make full use of the potential of the cultural heritage as a factor in sustainable economic development, the Parties undertake to:

- a. raise awareness and utilise the economic potential of the cultural heritage;
- b. take into account the specific character and interests of the cultural heritage when devising economic policies; and
- c. ensure that these policies respect the integrity of the cultural heritage without compromising its inherent values.

Section III – SHARED RESPONSIBILITY FOR CULTURAL HERITAGE AND PUBLIC PARTICIPATION

Article 11 – The organisation of public responsibilities for cultural heritage

In the management of the cultural heritage, the Parties undertake to:

- a. promote an integrated and well-informed approach by public authorities in all sectors and at all levels;
- b. develop the legal, financial and professional frameworks which make possible joint action by public authorities, experts, owners, investors, businesses, non-governmental organisations and civil society;
- c. develop innovative ways for public authorities to co-operate with other actors;
- d. respect and encourage voluntary initiatives which complement the roles of public authorities;
- e. encourage non-governmental organisations concerned with heritage conservation to act in the public interest.

Article 12 – Access to cultural heritage and democratic participation

The Parties undertake to:

- a. encourage everyone to participate in:
 - the process of identification, study, interpretation, protection, conservation and presentation of the cultural heritage;
 - public reflection and debate on the opportunities and challenges which the cultural heritage represents;
- b. take into consideration the value attached by each heritage community to the cultural heritage with which it identifies;
- c. recognise the role of voluntary organisations both as partners in activities and as constructive critics of cultural heritage policies;
- d. take steps to improve access to the heritage, especially among young people and the disadvantaged, in order to raise awareness about its value, the need to maintain and preserve it and the benefits which may be derived from it.

Article 13 – Cultural heritage and knowledge

The Parties undertake to:

- a. facilitate the inclusion of the cultural heritage dimension at all levels of education, not necessarily as a subject of study in its own right, but as a fertile source for studies in other subjects;
- b. strengthen the link between cultural heritage education and vocational training;
- c. encourage interdisciplinary research on cultural heritage, heritage communities, the environment and their inter-relationship;
- d. encourage continuous professional training and the exchange of knowledge and skills, both within and outside the educational system.

Article 14 – Cultural heritage and the information society

The Parties undertake to develop the use of digital technology to enhance access to cultural heritage and the benefits which derive from it, by:

- a. encouraging initiatives which promote the quality of contents and endeavour to secure diversity of languages and cultures in the information society;
- b. supporting internationally compatible standards for the study, conservation, enhancement and security of cultural heritage, whilst combating illicit trafficking in cultural property;
- c. seeking to resolve obstacles to access to information relating to cultural heritage, particularly for educational purposes, whilst protecting intellectual property rights;
- d. recognising that the creation of digital contents related to the heritage should not prejudice the conservation of the existing heritage.

Section IV – MONITORING AND CO-OPERATION

Article 15 – Undertakings of the Parties

The Parties undertake to:

- a. develop, through the Council of Europe, a monitoring function covering legislations, policies and practices concerning cultural heritage, consistent with the principles established by this Convention;
- b. maintain, develop and contribute data to a shared information system, accessible to the public, which facilitates assessment of how each Party fulfils its commitments under this Convention.

Article 16 – Monitoring mechanism

a. The Committee of Ministers, pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall nominate an appropriate committee or specify an existing committee to monitor the application of the Convention, which will be authorised to make rules for the conduct of its business;

b. The nominated committee shall:

- establish rules of procedure as necessary;
- manage the shared information system referred to in Article 15, maintaining an overview of the means by which each commitment under this Convention is met;
- at the request of one or more Parties, give an advisory opinion on any question relating to the interpretation of the Convention, taking into consideration all Council of Europe legal instruments;
- on the initiative of one or more Parties, undertake an evaluation of any aspect of their implementation of the Convention;
- foster the trans-sectoral application of this Convention by collaborating with other committees and participating in other initiatives of the Council of Europe;
- report to the Committee of Ministers on its activities.

The committee may involve experts and observers in its work.

Article 17 – Co-operation in follow-up activities

The Parties undertake to co-operate with each other and through the Council of Europe in pursuing the aims and principles of this Convention, and especially in promoting recognition of the common heritage of Europe, by:

- a. putting in place collaborative strategies to address priorities identified through the monitoring process;
- b. fostering multilateral and transfrontier activities, and developing networks for regional co-operation in order to implement these strategies;
- c. exchanging, developing, codifying and assuring the dissemination of good practices;
- d. informing the public about the aims and implementation of this Convention.

Any Parties may, by mutual agreement, make financial arrangements to facilitate international co-operation.

Section V – FINAL CLAUSES

Article 18 – Signature and entry into force

a. This Convention shall be open for signature by the member states of the Council of Europe.

b. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

c. This Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date on which ten member states of the Council of Europe have expressed their consent to be bound by the Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraph.

d. In respect of any Signatory state which subsequently expresses its consent to be bound by it, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 19 – Accession

a. After the entry into force of this Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any state not a member of the Council of Europe, and the European Community, to accede to the Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee of Ministers.

b. In respect of any acceding state, or the European Community in the event of its accession, this Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 20 – Territorial application

a. Any state may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

b. Any state may, at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory, the Convention shall enter into force on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

c. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 21 – Denunciation

a. Any Party may, at any time, denounce this Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

b. Such denunciation shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of six months after the date of receipt of the notification by the Secretary General.

Article 22 – Amendments

- a. Any Party, and the committee mentioned in Article 16, may propose amendments to this Convention.
- b. Any proposal for amendment shall be notified to the Secretary General of the Council of Europe, who shall communicate it to the member states of the Council of Europe, to the other Parties, and to any non-member state and the European Community invited to accede to this Convention, in accordance with the provisions of Article 19.
- c. The committee shall examine any amendment proposed and submit the text adopted by a majority of three-quarters of the Parties' representatives to the Committee of Ministers for adoption. Following its adoption by the Committee of Ministers by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe, and by the unanimous vote of the States Parties entitled to hold seats in the Committee of Ministers, the text shall be forwarded to the Parties for acceptance.
- d. Any amendment shall enter into force in respect of the Parties which have accepted it, on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which ten member states of the Council of Europe have informed the Secretary General of their acceptance. In respect of any Party which subsequently accepts it, such amendment shall enter into force on the first day of the month following the expiry of a period of three months after the date on which the said Party has informed the Secretary General of its acceptance.

Article 23 – Notifications

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member states of the Council of Europe, any state which has acceded or been invited to accede to this Convention, and the European Community having acceded or been invited to accede, of:

- a. any signature;
- b. the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c. any date of entry into force of this Convention in accordance with the provisions of Articles 18, 19 and 20;
- d. any amendment proposed to this Convention in accordance with the provisions of Article 22, as well as its date of entry into force;
- e. any other act, declaration, notification or communication relating to this Convention.

Done at Faro, this 27th day of October 2005, in English and in French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe and to any State or the European Community invited to accede to it.

Članak 3.

Provedba ovog Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove kulture.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Narodnim novinama".

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Okvirne konvencije Vijeća Europe o vrijednosti kulturne baštine za društvo, sukladno članku 139. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske («Narodne novine», br. 41/01) i članku 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora («Narodne novine», br. 28/96), te se iskazuje konačni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana Okvirnom konvencijom.

Odredba članka 2. Konačnog prijedloga zakona sadrži tekst Okvirne konvencije Vijeća Europe o vrijednosti kulturne baštine za društvo u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. Konačnog prijedloga zakona određuje se središnje tijelo državne uprave nadležno za provedbu Zakona o potvrđivanju navedene Okvirne konvencije.

Člankom 4. Konačnog prijedloga zakona predviđeno je da na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Konvencija iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi, te će se podaci o njezinom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. uređeno je stupanje na snagu Zakona o potvrđivanju navedene Okvirne konvencije.

Prilog - tekst Okvirne konvencije o vrijednosti kulturne baštine za društvo, u izvorniku na engleskom jeziku